

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

7. 12. 2011

B7-0685/2011

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o pracovním programu Evropské komise na rok 2012 (2011/2834(RSP))

Lothar Bisky
za skupinu GUE/NGL

Usnesení Evropského parlamentu o pracovním programu Evropské komise na rok 2012 (2011/2834(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 27. října 2011,
 - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že již mimořádně vysoká míra chudoby v EU neustále narůstá, přičemž dosahuje nebývalé úrovně 84 milionů lidí včetně 19 milionů dětí, a to v jedné z nejbohatších oblastí světa; vzhledem k tomu, že zároveň vzrostl celkový blahobyt a je větší než byl před krizí;
- B. vzhledem k tomu, že podle údajů nedávno poskytnutých organizací OECD je zjevné, že rozdíl mezi bohatými a chudými neustále narůstá v řadě členských států EU, a to nejen od počátku finanční krize;
- C. vzhledem k tomu, že evropské orgány na návrh francouzské a německé vlády a s plnou podporou vlád většiny ostatních členských států současně ukládají vnitrostátním rozpočtům další omezení a posilují Pakt stability; vzhledem k tomu, že tato politika povede k nárůstu nezaměstnanosti, výraznému krácení mezd, vyššímu důchodovému věku a nižším veřejným výdajům v oblastech jako školství a zdravotnictví a že povede k poklesu poptávky a současně s tím k zavedení radikálního liberalizačního programu, čímž vytváří podmínky pro prohlubování současné hospodářské krize;
- D. vzhledem ke skutečnosti, že vlády a parlamenty členských států EU s finančními problémy musí přijmout podmínky evropských orgánů a Mezinárodního měnového fondu, aby získaly finanční podporu, což vážně narušuje základní zásady demokracie;
- E. vzhledem k tomu, že se od počátku finanční krize zvýšila závislost na finančních trzích, ačkoli má ničivé účinky, a že Komise nedokázala navrhnout realistické řešení této situace;
- F. vzhledem k tomu, že se stále odpovídajícím způsobem neřeší zásadní příčiny finanční a hospodářské krize, zejména nadměrná spekulace finančního průmyslu vyplývající z probíhající deregulace finančních trhů;
- G. vzhledem k tomu, že se politika EU potýká s ohromným a stále narůstajícím odporem veřejnosti, s masovými protesty, generálními stávkami a dalšími formami odporu, vzhledem k tomu, že účastníci protestů ve Španělsku, Řecku i po celé Evropě požadují hlubokou politickou změnu;
- H. vzhledem k tomu, že neoliberalní dogmatismus a politická orientace pracovního programu Komise založeného na strategii EU2020 zůstávají povětšinou stejné jako neúspěšná Lisabonská strategie, neboť se zaměřují na chybné priority, jako je „konkurenceschopnost“ a další liberalizace jednotného trhu;

1. je znechucen tím, s jakou lhostejností a zarputilostí dokáže Evropská komise opakovat stejné politiky, které Unii přivedly ke krizi. Její program se také ubírá špatným směrem a je založen na neoliberalním přístupu, který vedl ke krizi; žádá radikální změnu politiky tak, aby se v první řadě kladl důraz na nárůst makroekonomické poptávky a na podporu plné zaměstnanosti, zachování a rozvoj sociálních práv;
2. bere na vědomí a odsuzuje uvalování úsporných politik na obyvatele EU, které narušují demokratická práva lidí, včetně práva hlasovat v referendu;
3. vyzývá Komisi, aby iniciovala rozsáhlou veřejnou evropskou diskusi o východiscích z krize, o současném stavu a budoucnosti Evropské unie, která by mohla vyústit v diskusi a rozhodnutí o alternativách, které odpovídají očekávání evropských občanů; domnívá se, že tato diskuse by měla plně odpovídat demokratickému procesu;

Správa a regulace finančního sektoru

4. Naléhavě požaduje:
 - daň z finančních transakcí na všechny finanční nástroje s velmi nízkou sazbou daně ve výši 0,1 % na akcie a obligace a 0,05 % na veškeré ostatní transakce, včetně devizových operací.
 - zavedení veřejné a demokratické kontroly bank a finančního sektoru a vytvoření finančního sektoru ve veřejném vlastnictví, který by poskytoval nezbytné úvěry na projekty, které vytvářejí pracovní místa, zajišťují veřejné služby a jsou udržitelné z hlediska životního prostředí;
5. vyjadřuje politování nad tím, že se Komisi opět nepodařilo poskytnout komplexní odpověď, která se zaměřuje na skutečné příčiny krize namísto toho, aby poškozovala nejslabší části společnosti tím, že jim ukládá antisociální úsporná opatření;
6. vyzývá Komisi, aby zavedla program hospodářských pobídek, který doplní stimulační programy v jednotlivých členských státech;
7. je velmi znepokojen nedávnými návrhy ohledně monitorování a hodnocení návrhů rozpočtových plánů a posilování hospodářského a rozpočtového dohledu nad některými členskými státy; vyjadřuje tvrdou kritiku jejich nedostatečné demokratické odpovědnosti; domnívá se, že tyto návrhy vyhroťí společenskou a hospodářskou krizi, a tím budou dále destabilizovat členské státy a EU;
8. důrazně odmítá vypracované návrhy týkající se srovnávacího přehledu za účelem dohledu nad makroekonomickou nerovnováhou; zdůrazňuje, že je třeba vypracovat lepší ukazatele, které budou lépe odrážet makroekonomickou nerovnováhu, jako je nerovnost;
9. připomíná, že zavedení daně z finančních transakcí omezí nadměrnou spekulaci, trvale propojí investory v jejich působení a poskytne zdroje pro rozvoj světového jihu; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby byla daň z finančních transakcí zavedena na celosvětové úrovni;

10. vyzývá k zákazu daňových rájů;
11. kriticky hodnotí návrhy týkající se finančního dohledu a je znepokojen jejich pojetím „jednoho řešení pro všechny situace“; požaduje komplexní opatření, která by zajistila, aby daňoví poplatníci již dále nemuseli nést náklady finanční krize a spekulací;
12. bere na vědomí, že Komise hodlá připravit sdělení o stínovém bankovním systému; domnívá se, že to mělo být již dávno učiněno; trvá na zavedení přísných mechanismů právního dohledu u všech typů finančních činností, aby se tak omezily aktivity stínového bankovního systému;
13. připomíná Komisi, že finanční krizí jsou nejvíce postiženi drobní investoři a domácnosti a že by to mělo být zohledněno ve veškerých iniciativách;
14. důrazně odmítá systém ratingových agentur, které se pouze snaží zaručit obrovské zisky spekulativním bankám na úkor států, hospodářství a občanů. Vyzývá Komisi, aby zajistila, že ratingy od soukromých společností nebudou moci dále narušovat veřejné státní financování;

Jednotný trh

15. opakuje, že se důrazně staví proti privatizační a liberalizační politice EU; odsuzuje fakt, že současný návrh, který Komise předem stanovila v aktu o jednotném trhu, a který usiluje o větší konkurenceschopnost, je opět založen na urychleném sociálně katastrofickém liberalizačním procesu a ohrožuje veřejné služby;
16. je znepokojen tím, že kritéria Komise pro další růst vycházejí pouze z pravidel hospodářské soutěže. To bude mít za následek „minimální“ harmonizaci, která bude soužit pouze zájmům velkých podniků a nebude odrážet zájmy pracovníků, spotřebitelů a malých a středních podniků;
17. zdůrazňuje, že nový návrh aktu o právech spotřebitelů by měl řešit problémy nerovnosti mezi spotřebiteli v EU. Jedním z hlavních bodů nové spotřebitelské politiky by mělo být hledisko cenové dostupnosti s cílem budovat sociální Evropu, kde jsou sociální služby financovány na bázi solidarity;

Zaměstnanost a sociální politika

18. bere na vědomí úmysl Komise předložit balíček o specifické flexikuritě; poukazuje na to, že politika EU týkající se flexikurity nebyla úspěšná již před vypuknutím krize v roce 2008, kdy růst zaměstnanosti v období vzestupu obvykle souvisel s nejistými pracovními místy a s rušením práv nezaměstnaných; zdůrazňuje, že politické záměry obsažené v roční analýze růstu za rok 2011, v integrovaných hlavních směrech strategie Evropa 2020 a v dokumentu EuroPlus Pact mají dokonce navíc za cíl zrušit zabezpečení pro pracovníky, neboť doporučují provést přezkum indexace mezd, zvýšit stanovený věk odchodu do důchodu a decentralizovat kolektivní vyjednávání na úroveň podniku – a také vyzývají ke zmírnění růstu mezd, snížení nákladů na jednotku pracovní síly a k odstranění „institucionálních překážek“ směrem k pružným úpravám cen a mezd podle tržních podmínek; zdůrazňuje, že politika flexikurity uplatňovaná ze strany EU ve skutečnosti

podporuje větší flexibilitu v zájmu kapitálu a větší vykořisťování;

19. zdůrazňuje, že evropská strategie zaměstnanosti musí vycházet z koncepce „dobré práce“, která by měla být jejím ústředním referenčním bodem, a že se musí soustředit zejména na podporu dobrých pracovních podmínek, zlepšení sociálního zabezpečení, posílení stávajících a zavádění nových práv zaměstnanců, podporu lepšího řízení sociálních rizik a sladění pracovního a soukromého života;
20. bere na vědomí úmysl Komise předložit zelenou knihu o restrukturalizaci; vyzývá ke stanovení práva evropských rad zaměstnanců vetovat plány vedení týkající se restrukturalizací, fúzí a přebírání společností či propouštění, přičemž konečné rozhodnutí musí být odloženo, dokud evropská rada zaměstnanců nebude mít možnost předložit návrhy alternativních řešení a tato řešení nebudou důkladně projednána evropskými radami zaměstnanců a vedením;
21. navrhuje posílit kolektivní a individuální práva pracovníků provedením hodnocení a revize směrnic o hromadném propouštění (75/129/EHS ve znění směrnice 92/56/EHS), o převodu podniků (77/187/EHS) a platební neschopnosti zaměstnavatele (80/987/EHS) s cílem posílit práva pracovníků s ohledem na změny v průmyslu; navrhuje přijetí směrnice, která stanoví vysoké minimální normy ochrany proti neoprávněnému propuštění jednotlivců z práce;
22. bere na vědomí úmysl Komise provést revizi směrnic 2001/86/ES (statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců) a 2003/72/ES (statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců); zdůrazňuje, že právní předpisy o statutu evropských společností se neměly – a nesmí – stát nástrojem k tomu, aby si vnitrostátní předpisy o zapojení a spolurozhodování zaměstnanců začaly navzájem konkurovat; žádá Komisi, aby svůj návrh statutu evropské společnosti, který by ještě více omezil práva pracovníků na zapojení, stáhla;
23. poukazuje na to, že Komise by se měla nejprve a především zaměřit na odstranění nedostatků v právních předpisech o statutu evropských společností, které umožňují nejvýhodnější režimy v EU (např. vytváření prázdných a předzaložených evropských společností bez hospodářské činnosti a zaměstnanců snadno přemísťujících sídlo, které se různě kombinují s cílem obcházet vnitrostátní právní předpisy o zapojení zaměstnanců); domnívá se, že zástupci zaměstnanců v evropských společnostech by měli mít jednotnou úroveň ochrany a že na evropské úrovni by mělo být zajištěno zastupování zvláštních zájmů žen, mladých lidí a zaměstnanců se zdravotním postižením;
24. bere na vědomí úmysl Komise navrhnout doporučení týkající se dětské chudoby, které by stanovilo společné zásady politických opatření a navrhlo ukazatele týkající se monitorování dětské chudoby; zdůrazňuje, že úsporné a strukturální reformy, které podporuje správa ekonomických záležitostí EU, výrazně přispívají ke zvyšování ukazatelů ohrožení chudobou v členských státech, které Komise uvedla ve své roční analýze růstu na rok 2012; zdůrazňuje, že pokud EU a členské státy nepřestanou sledovat tento směr a nepodpoří alternativní fiskální a ekonomickou politiku, budou „společné zásady“ potírání dětské chudoby pouhým falešným nářkem nad zhoršující se sociální krizí, za niž je plně odpovědná EU a její členské státy;

25. zdůrazňuje, že je nutno rozhodně zvýšit financování Evropského sociálního fondu s cílem zajistit dostatečné prostředky pro opatření a činnosti, které jsou součástí strategie sociálního začlenění, a pro stěžejní iniciativy týkající se boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, ve prospěch znevýhodněných a zranitelných osob, zejména žen, včetně osob, které čelí nejistým a nezabezpečeným pracovním smlouvám; požaduje, aby v rámci nového rozpočtového rámce byly vyčleněny účelově vázané prostředky na vytváření pracovních míst a na sociální začleňování;

Práva žen a rovnost žen a mužů

26. vítá nadcházející strategii EU proti obchodování s lidmi a požaduje přístup, který bude výrazně zohledňovat rovnost žen a mužů a bude zaměřen na prvotní příčiny sexuálního obchodování se ženami a dívkami. Požaduje, aby součástí takové strategie byly strategie za účelem omezování a snižování trhů s prostitucí v EU;

27. vítá plánovaný návrh právních předpisů s cílem zvýšit počet žen ve správních radách a vyzývá k předložení návrhů na uplatňování kvót také v orgánech a institucích EU s cílem zajistit vyvážené zastoupení žen a mužů;

28. vítá konzultace sociálních partnerů ohledně rozdílů v odměňování žen a mužů a vyzývá k revizi stávajících právních předpisů s cílem zajistit posílení ustanovení za účelem boje proti nerovnosti v odměňování mezi ženami a muži;

29. vyzývá Evropskou komisi, aby připravila návrh komplexní strategie EU týkající se násilí páchaného na ženách, včetně začlenění právních předpisů o minimálních standardech proti násilí páchanému na ženách. Neměly by existovat oddělené akční plány např. pro mrzačení ženských pohlavních orgánů, domácí násilí nebo sexuální násilí, ale všechny různé druhy násilí páchaného na ženách by měly být zahrnuty do jedné účinné zastřešující strategie vycházející z pohledu práv žen;

30. domnívá se, že z pohledu rovnosti žen a mužů se v migrační a azylové politice EU projevují vážné nedostatky, a zdůrazňuje, že musí být posíleno provádění právních předpisů stanovených ve směrnici o sloučení rodiny a že práva na žádost o azyl při pronásledování na základě pohlaví musí být posílena v celé EU;

Politika soudržnosti

31. odmítá přístup Komise, jehož cílem je podřídit politiku soudržnosti strategii Evropa 2020;

32. domnívá se, že stávající podpora ze strany EU a současné finanční zdroje EU vyhrazené pro politiku soudržnosti nepostačují k pokrytí potřeb, pokud jde o dosažení skutečného sblížení a odstranění regionálních rozdílů, vysoké míry nezaměstnanosti, nerovných příjmů a chudoby v Evropské unii; zdůrazňuje, že je třeba zvýšit rozpočet EU určený na politiku soudržnosti; dále zdůrazňuje, že je důležité, aby územní správa a plánování zůstaly v pravomoci jednotlivých členských států;

33. zdůrazňuje, že je nutné, aby se politika soudržnosti stala nezávislou politikou na podporu hospodářské a sociální soudržnosti, jejímž hlavním cílem je zmírnění regionálních rozdílů, podpora skutečného vyrovnání, posílení růstu a zaměstnanosti, zajištění udržitelného

(hospodářského, sociálního, environmentálního, územního) rozvoje a zmírnění zaostalosti chudších regionů;

34. doporučuje, aby politika soudržnosti byla pomocí zvláštních opatření přizpůsobena nejdlehlším regionům v souladu s článkem 349 SFEU; vyzývá Komisi, aby navrhla trvalá opatření s dostatečnými finančními prostředky, jež bude možné přizpůsobit potřebám každého okrajového regionu tak, aby jim pomohla překonat trvalá omezení;

Průmyslová a energetická politika

35. staví se proti liberalizaci trhů s energií, která vedla pouze ke zvýšení zisků velkých energetických společností. Vyzývá Komisi, aby bojovala proti energetické chudobě a aby respektovala právo občanů na bezpečné a udržitelné dodávky energie za dostupné ceny;
36. vyzývá ke skutečné veřejné diskusi a zamyšlení o budoucích energetických potřebách obyvatelstva a průmyslu s ohledem na to, že celkový počet obyvatel dosáhne 7 miliard;
37. připomíná naléhavou potřebu poučit se z případu Fukušimy a žádá jakožto prvořadé opatření, aby se otázka bezpečnostních záruk rozhodně stala naprostou vnitrostátní i mezinárodní prioritou. Takové záruky lze poskytnout pouze tehdy, pokud tento typ zdrojů nepodléhá diktátu finančního zisku, což může zaručit pouze veřejné vlastnictví;
38. připomíná, že pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie je potřeba zajistit náhradu fosilních paliv. To vyžaduje financování zejména v oblasti výzkumu s cílem reagovat na tyto energetické výzvy;

Doprava

39. odmítá jakoukoli privatizaci a liberalizaci v odvětví dopravy; vyjadřuje mimořádné znepokojení nad plánem Komise v železniční a letecké dopravě;
40. vyjadřuje obavy nad „letištním balíčkem“, který by měl posílit hospodářskou soutěž; domnívá se, že praxe prokázala, že privatizace a hospodářská soutěž nevedou ke zvýšení bezpečnosti a k posílení práv cestujících, ale naopak vedou ke snížení bezpečnosti a ke zhoršení sociálních práv pracovníků v tomto odvětví;
41. odmítá jednotný evropský železniční prostor, který má pod záminkou vytvoření vnitřního trhu za cíl zavést do veřejné dopravy hospodářskou soutěž, podpořit privatizaci a rozdělit kompetence v odvětví železniční dopravy a vyžaduje rozdělení pracovních pozic a fragmentaci příslušných poznatků týkající se bezpečnosti železničního provozu;

Změna klimatu

42. připomíná, že vybudování udržitelného hospodářství představuje hlavní východisko ze současné krize; žádá proto transformaci průmyslu pomocí zelených inovací do podoby zaručující udržitelný růst, podporu technologií šetrných k životnímu prostředí, snížení energetické závislosti a zajištění zaměstnanosti a sociální a hospodářské soudržnosti v rozvinutých i rozvojových zemích;
43. naléhavě vyzývá Komisi, aby vedle ambiciózních cílů v oblasti zmírňování dopadů

představila plány, kterými EU a rozvinuté země pomohou rozvojovým zemím při zavádění udržitelných a účinných technologií prostřednictvím přiměřené finanční a technické pomoci a pomoci v oblasti budování technologických kapacit, aniž by je nutily k pořizování nákladných patentů;

44. žádá Komisi, aby předložila legislativní návrhy, které budou řešit otázku emisí jiných než CO₂ z letecké dopravy, zejména klimatický dopad emisí oxidu dusíku, vodní páry a částic síranu a sazí;
45. žádá Komisi, aby předložila návrhy, které podpoří provádění postoje Parlamentu, a sice, že nehledě na výsledek mezinárodních jednání je ve vlastním zájmu EU, aby usilovala o dosažení cíle snížení emisí o více než 20 %, neboť tato snaha povede k vytváření ekologických pracovních míst a současně zvýší růst i bezpečnost;

Politika v oblasti životního prostředí

46. vyzývá Komisi, aby předložila návrh směrnice o odstraňování azbestu, včetně návrhu týkajícího se kontrolované likvidace azbestových vláken a dekontaminace nebo likvidace vybavení, které obsahuje azbestová vlákna, za účelem jejich úplného odstranění; z tohoto důvodu připomíná své usnesení o programu REACH ze dne 7. května 2009, přesněji bod 8 tohoto usnesení;
47. vyjadřuje znepokojení nad tím, že revize směrnice o národních emisních stropích (2001/81/ES), poprvé oznámená v legislativní programu Komise na rok 2007 jako prioritní iniciativa, doposud chybí v programu Komise na rok 2012;
48. žádá Komisi, aby do svého pracovního programu na rok 2012 začlenila návrh směrnice o kvalitě ovzduší v uzavřených prostorách, jakož i návrh revize směrnice o hluku ve venkovním prostředí, včetně opatření pro odstranění specifických zdrojů těchto hluků;
49. vyjadřuje své znepokojení nad skutečností, že návrh přezkumu směrnice Rady 98/93/ES o jakosti vody určené k lidské spotřebě, jenž byl původně zařazen do pracovního programu Komise na rok 2011, byl ze seznamu legislativních aktivit vyňat;

Bezpečnost potravin

50. vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh, který zakazuje uvádění potravin pocházejících z klonovaných zvířat a jejich potomků na trh, a žádá Komisi, aby předložila nový legislativní návrh ohledně nových potravin, v němž zohlední postoje, jež EP vyjádřil v průběhu předchozího legislativního postupu;

Reforma SZP

51. připomíná, že zemědělská politika musí zajišťovat produkci potravin odpovídající kvality a kvantity, podílet se na boji proti hladu ve světě, umožňovat malým a středním zemědělským podnikům vytvářet přijatelné příjmy, vytvářet pracovní příležitosti, rozvíjet zemědělskou půdu, podílet se na zlepšování ekologické rovnováhy, a usilovat o změnu spotřebitelských zvyků s cílem zabránit nadměrnému plýtvání potravinami;

52. nesouhlasí s reformou SZP, kterou navrhuje Komise, prosazuje názor, že zemědělská politika by měla poskytovat podporu a její zásadou by mělo být zajištění práva na potravinovou nezávislost a bezpečnost potravin a mezi její hlavní pilíře by měla patřit:

- produkce bezpečných, odpovídajících a kvalitních potravin v souladu se specifickými podmínkami každé země a ochranou životního prostředí; všechny členské státy by měly mít dostatečnou flexibilitu přizpůsobit si SZP potřebám svého členského státu;
- zastavení a odvrácení úpadku venkovských oblastí, desertifikace mnoha oblastí a zastavování produkce vyžadují, aby byla uznána a upřednostňována úloha malých a středních producentů a rodinných zemědělských podniků, má-li se tohoto cíle dosáhnout;
- opatření a nástroje regulace trhu s cílem řešit nestabilitu výrobních odvětví v důsledku výkyvů ve výrobě a spotřebě a zajistit spravedlivé ceny pro výrobce a zastavit zneužívání postavení velkých nákupních podniků a transparentnost v celém potravinovém řetězci;
- zavedení opatření, jejichž cílem bude odstranění rozdílů v přidělování podpory zemědělcům, podpory na plodiny a podpory zemím, a také zavedení systému na podporu produkce, který bude zcela odlišný pro vnitrostátní, regionální a odvětvovou úroveň;
- potřeba konkrétních opatření za účelem zjednodušení;
- důraz na potřebu odpovídající úrovně finančních prostředků, s nimiž je možné dosáhnout stanovených cílů a budoucích výzev;

53. zemědělství by také mělo využívat méně energie na menším území a mělo by vytvořit podmínky, aby ekologičtější a udržitelnější technologie mohly chránit životní prostředí a snižovat emise CO₂, mělo by odmítnout GMO, využití jakýchkoli nových technologií musí respektovat zásadu ostražitosti a musí být plně dostupné výsledky a metodiky všech studií vztahujících se na nové zemědělské technologie;

Drobné zemědělství

54. žádá nové přerozdělení veřejné podpory při zohlednění kritérií týkajících se zaměstnanosti, rozvoje půdy, střídání plodin, diverzifikace a respektování životního prostředí; veřejná podpora musí zohledňovat pracovníky a produkci, nikoli pouze plochu;

Rentabilní ceny

55. naléhavě žádá Komisi, aby zajistila politiku rentabilních cen pro zemědělské podniky za objem zemědělské produkce a, pokud se to nepodaří, aby posílila bezpečnostní síť o více úrovních včetně ochranného mechanismu v případě krizí s cílem snížit kolísavost výrobních cen způsobenou finančními spekulacemi se zemědělskými komoditami;

Regulace tržní produkce

56. připomíná, že je nezbytné zachovávat nástroje na regulaci trhů, jako je systém výrobních

kvót v odvětví produkce mléka a cukru;

Plán výroby bílkovin bez GMO

57. žádá Komisi, aby zahájila rozsáhlý plán týkající se bílkovin, aby se Evropské unii podařilo dosáhnout soběstačnosti a zabránilo se pokračování krize v oblasti obilovin;

Politika v oblasti rybolovu

58. znovu opakuje, že nová společná rybářská politika by měla podporovat modernizaci a udržitelný rozvoj rybolovu a zajistit jeho socioekonomickou životaschopnost, udržitelnost zdrojů, zachování a vytváření pracovních příležitostí a zlepšení životních podmínek pracovníků v odvětví rybolovu;

59. odmítá jakoukoli formu privatizace rybolovných zdrojů včetně vytváření jednotlivých převoditelných rybolovných kvót a koncesí, které by mělo za následek obchodování s kvótami v členských státech;

60. trvá na opatřeních na zlepšení ceny při prvním prodeji ryb a zvýšení platů pracovníků a na zavedení mechanismu podpor nebo náhrad pro pracovníky v odvětví rybolovu, kteří jsou postiženi hospodářskými a sociálními důsledky plánů obnovy, víceletého řízení a opatření na ochranu ekosystémů;

61. znovu zdůrazňuje, že je potřeba, aby společná rybářská politika zohlednila zvláštní charakteristiky drobného a pobřežního rybolovu, analyzovala, do jaké míry stávající nástroje odpovídají potřebám odvětví a vhodně je přizpůsobila;

62. požaduje opatření na zajištění státní suverenity ve výlučné ekonomické oblasti členských států a jejich rybolovných zdrojů, která budou umožňovat minimální řízení; zastává názor, že by pro loďstva každého členského státu měla být zachována oblast výlučného prostoru o rozsahu 12 mil, a navrhuje, aby byla zvažována možnost jejího rozšíření do přiléhajících oblastí odpovídajících oblastem kontinentálních šelfů;

Rozvoj

63. připomíná, že je nezbytné zajistit jednotný přístup k rozvoji (požadavek, aby všechny politiky EU, které mají vliv na rozvojové země, zohledňovaly rozvojové cíle) v rámci zemědělské politiky, mezinárodního obchodu a energetické politiky Evropské unie;

64. lituje skutečnosti, že Komise nezačlenila do svého programu na rok 2012 iniciativu týkající se inovativního financování rozvojové pomoci s cílem dodržovat závazky v oblasti rozvojových cílů tisíciletí; lituje skutečnosti, že neexistují dostatečné legislativní návrhy týkající se daňových rájů, boje proti nelegálním tokům kapitálu a zneužívání převodních cen;

65. vítá skutečnost, že státy EU pomohou prosazovat bezpečnost v Africe, připomíná proto, že EU by měla vytvořit politiku spočívající v sociálním a hospodářském rozvoji Afriky, který si stanoví samy africké země, v boji proti hladu, boji proti chudobě a ochraně přírodních zdrojů pomocí právně závazných opatření, jejichž cílem bude zajištění transparentnosti

důlních činností; poukazuje na legitimní právo vlád a parlamentů rozvojových zemí rozhodovat o vývozních omezeních v zájmu těchto zemí, zejména pokud jde o boj proti chudobě, který by se měl stát hlavní prioritou;

66. připomíná, že právo na potraviny jako základní zásada musí být prováděno jednotným a koordinovaným způsobem, aby se účinněji řešily hlavní příčiny hladu a nedostatečného zabezpečení potravin; připomíná také, že koncepce potravinové nezávislosti, která je definována jako schopnost země nebo regionu provádět politiky, prioritní cíle a strategie v zemědělství a v oblasti potravin demokratickým způsobem, musí být uznána na úrovni Evropské unie; právo na energii a právo na zajištění pitné vody by také mělo být uznáno jako základní právo na úrovni OSN;

Mezinárodní obchod

67. odmítá stávající obchodní politiku EU, která je založena zejména na agresivním tržním přístupem a množení bilaterálních dohod o obchodu, aniž by se seriózně zohledňoval jejich negativní dopad; trvá na tom, že hlavními cíli mezinárodní politiky EU by měla být snaha přispívat k udržitelnému sociálnímu, ekologickému a hospodářskému rozvoji v zájmu všech občanů; vyzývá Komisi, aby vyčlenila všechna opatření na liberalizaci obchodu ve finančních službách a derivátech z obchodních dohod, které uzavřela EU; požaduje zavedení evropské daně z finančních transakcí v roce 2012;

68. zdůrazňuje, že jsou nezbytné závazné kapitoly o udržitelnosti, aby se odstranily postupy sociálního a ekologického dumpingu, a bere na vědomí úsilí Evropské komise zaměřené na začleňování kapitol o udržitelnosti do všech v současnosti vyjednávaných obchodních dohod; doporučuje Komisi, aby šla nad rámec minimálních požadavků týkajících se plnění spravedlivých a zásadních norem ILO; vyzývá ke zrušení obchodních dohod a zastavení jednání se zeměmi, které porušují demokratická, ekologická, lidská a pracovní práva; důrazně trvá na tom, že je třeba Parlament a občanskou společnost více zapojit do probíhajících jednání a definování mandátů pro vyjednávání dohod o investicích s Čínou, uskupením Mercosur a Ruskem; vyzývá Komisi, aby připravila legislativní návrh vztahující se na závazné povinnosti a odpovědnost evropských investorů operujících v zahraničí;

69. poznamenává, že cíl EU v oblasti biopaliv má významný dopad na světové ceny potravin, a požaduje okamžité moratorium na tuto strategii; vyzývá Komisi, aby připravila návrh, který zabrání spekulacím s potravinami a zabírání půdy evropskými společnostmi v rozvojových zemích;

70. vyzývá Komisi, aby připravila revidovanou strategii o základních surovinách v roce 2012 a vycházela při tom z návrhů Parlamentu, zejména pokud jde o recyklaci, zřizování podniků pro zpracování zdrojů s nejvyššími environmentálními normami a zaručení práva na zajištění výživy a potravinovou nezávislost; uznává v tomto ohledu práva zemí omezovat přístup ke svým surovinám za účelem jejich využití pro zajištění vlastního rozvoje a potravinové bezpečnosti; vyzývá Komisi, aby se zdržela začleňování jakýchkoli dočasných doložek o odstoupení pro přijímající země v mechanismu všeobecného systému preferencí a v obchodních dohodách;

71. bere na vědomí, že Komise přijala požadavek Parlamentu na přípravu právních předpisů

týkajících se zákazu vývozu látek a materiálů používaných při trestu smrti, mučení nebo nelidském zacházení, a požaduje urychlené vypracování návrhu Komise; vyzývá Komisi, aby připravila legislativní návrh vztahující se na závazné povinnosti a odpovědnost evropských investorů operujících v zahraničí, zejména s ohledem na uplácení, respektování lidských, sociálních a kulturních práv a norem na ochranu životního prostředí;

72. vyzývá Komisi, aby stáhla svůj návrh na změnu regulace přístupu na trhy 1528/2007, který nutí země AKT k uzavření dohod o partnerství s EU; místo toho požaduje přehodnocení procesu uzavírání dohod o partnerství;

Občanské svobody

73. vítá nové návrhy právních předpisů, jejichž cílem je posílená mobilita a svoboda pohybu ve Středomoří; lituje nicméně skutečnosti, že tyto iniciativy mají jen omezenou působnost, a doporučuje nová a odvážnější opatření zaměřená na svobodný pohyb, která by stabilizovala Středomoří jako oblast míru, mezikulturního dialogu a demokracie;

74. připomíná, že jednoznačně nesouhlasí s hromadným shromažďování osobních údajů pro účely vlád a agentur s cílem vymáhání práva, a zdůrazňuje své jasné přesvědčení, že jakýkoli evropský ekvivalent programu pro sledování financování terorismu může existovat a fungovat pouze tehdy, jsou-li řádně stanoveny zásady nezbytnosti, přiměřenosti, omezení účelů, transparentnosti, minimalizace údajů a uchovávání údajů;

75. znovu vyjadřuje své znepokojení, pokud jde o tzv. nezbytnost uchovávání údajů v tak rozsáhlém měřítku s ohledem na právo na soukromí a ochranu údajů. Poukazuje na rozhodnutí německého ústavního soudu ze dne 2. března 2010, ve kterém soud ruší německé právní předpisy o provádění směrnice o uchovávání údajů, které ukládají uchovávání telekomunikačních údajů od 6 měsíců do dvou roků;

Vzdělávání a kultura

76. domnívá se, že rozvoj programů, jako je Erasmus, je zcela nezbytný; požaduje proto navýšení finančních prostředků pro tento program, aby se více studentům umožnilo zapojit se do něj, podobně také žádá navýšení grantových prostředků s cílem umožnit studentům, aby měli vhodný přístup k tomuto programu;

77. domnívá se, že podpora mobility mladých lidí sama o sobě nepostačuje k účinnému boji proti jejich nezaměstnanosti; navrhuje proto, aby Komise předložila návrh evropské záruky pro mladé lidi, která by každému mladému člověku v EU zajistila v okamžiku, kdy ztratí práci, nabídku vhodné a dobře placené práce odpovídající jeho kvalifikaci a dovednostem, odbornou přípravu, další vzdělávací program nebo kombinaci práce a vzdělávání;

78. je si vědom toho, že politiky Evropské unie usilují o dosažení kulturní rozmanitosti prostřednictvím politik, které slouží pouze tržním zájmům několika velkých společností, a tuto skutečnost odsuzuje;

79. zdůrazňuje, že mezikulturní dialog nemůže pokračovat, dokud nebudou zcela dodržována

sociální, hospodářská a kulturní práva a svobodné sebeurčení osob místo toho, aby EU podporovala soutěžení mezi pracovníky a národy;

80. lituje skutečnosti, že program Komise nezahrnuje otázky prosazování a zachovávání kultur v rámci EU, a je přesvědčen, že tato otázka je základním pilířem soudržnosti Unie a že by měl být zajištěn přístup k umění a kultuře většímu počtu občanů, přičemž musí být zachována práva umělců, včetně autorských práv;
81. zdůrazňuje zároveň, že je nezbytné zajistit a podpořit mobilitu evropských umělců a jejich status, aby se jim umožnilo provádění jejich práce ve vhodných podmínkách a zajistil se jim přístup k jejich právům a sociálnímu zabezpečení;

Rozpočet

82. hluboce lituje skutečnosti, že návrh Komise neupřednostňuje sociální a územní soudržnost s cílem vhodně reagovat na potřeby, které zapříčinila současná sociální, hospodářská a finanční krize, ani účinně neřeší svízelnou situaci, v níž se nachází několik členských států; v této souvislosti trvá na potřebě posílit synergie mezi různými programy EU a činností zaměřenou na vypořádání se s důsledky krize a na zvýšení zaměstnanosti a růstu společně s rozvojem technologií účinně využívajících zdroje;
83. lituje nedostatečné ambice financovat zásadní práce v souvislosti s dopravními sítěmi a propojením, které jsou nezbytné pro mobilitu v rámci EU;
84. opakovaně vyjadřuje své stanovisko, že v důsledku úsporných opatření EU a členských států došlo k poklesu veřejných investic a k rozkladu klíčových veřejných služeb; trvá na tom, že je třeba tento trend zvrátit, a pevně věří, že je třeba garantovat posílení investic na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni;
85. hluboce lituje skutečnosti, že Komise směrem k uprchlíkům neustále vysílá negativní zprávy tím, že zásadním způsobem navyšuje prostředky vyčleněné pro Fond pro vnější hranice a Evropský návratový fond; opakuje, že EU musí posílit podporu mobility lidí na jižním okraji Středomoří a zaujmout k nim vstřícný postoj, zejména v souvislosti s lidovým povstáním a nadějí na revoluci a modernizaci v arabsky mluvících zemích, což lze realizovat zejména prostřednictvím zásadního navýšení podpory Fondu pro integraci uprchlíků a Fondu pro rozvoj a spolupráci;
86. připomíná, že EU potřebuje silnou parlamentní složku, jež by zlepšila demokratický charakter a transparentnost rozpočtového procesu EU, a zdůrazňuje, že je důležité, aby Evropský parlament byl zapojen do jednání o víceletém finančním rámci, co se týče výdajů i co se týče široké diskuse o přezkumu systému zdrojů;
87. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.